

แนวทางการปรับเกณฑ์สมรรถนะของนักออกแบบภายในไทยสู่มาตรฐานสากลกรณีศึกษาเรื่อง
“องค์ประกอบทางการศึกษา”

Guideline to Increase Thai Interior Designer's Performance to International Standard
Case Study: Educational Factor

มารุต เทือกขันธ์

Marut Thuakkhuntee

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษา ที่มีผลต่อสมรรถนะของนักออกแบบภายในของประเทศไทย โดยมุ่งเน้นศึกษาที่หลักสูตรการศึกษาของสถาบันในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการกล่อมเกลาและพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นนักออกแบบภายในที่มีประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพจริง และนำเสนอแนวทาง การปรับเกณฑ์สมรรถนะของนักออกแบบภายในให้มีประสิทธิภาพในการทำงานจริงให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเสนอแนะทางการปรับเกณฑ์สมรรถนะของนักออกแบบภายในของประเทศไทยให้ได้มาตรฐานสากล โดยมีคำถามการวิจัยคือ (1) หลักสูตรการศึกษาสาขาออกแบบภายใน ในประเทศไทยได้มาตรฐานสากลหรือไม่ (2) หลักสูตรการศึกษาและองค์ประกอบในการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษามีผลต่อสมรรถนะของนักออกแบบภายในอย่างไร จากการศึกษาวิจัยทั้งหมดพบว่านักออกแบบภายในในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พึงพอใจกับองค์ประกอบทางการศึกษา แต่สามารถนำความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนมาใช้ในการประกอบอาชีพได้ในระดับปานกลาง ปัญหาส่วนใหญ่ที่นักออกแบบภายในกลุ่มตัวอย่างประสบในการทำงานคือด้านการปฏิบัติ ได้แก่ การคิดราคาค่าก่อสร้าง การเข้าใจการเขียนแบบก่อสร้าง และแนวความคิดในการออกแบบซึ่งสอดคล้องกับวิชาที่นักออกแบบภายในกลุ่มตัวอย่างต้องการเรียนเพิ่มเติม ประกอบด้วยวิชาออกแบบ 2-3 มิติ การประมาณราคา และการฝึกงาน ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าควรมีการพัฒนาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับรูปแบบการทำงานในปัจจุบันเพื่อลดช่องว่างจากปัญหาที่เกิดขึ้น ให้เทียบเท่ามาตรฐานสากลได้

คำสำคัญ : เกณฑ์สมรรถนะ, วิชาชีพการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน, องค์ประกอบทางการศึกษา, มาตรฐานสากล

Abstract

This research has been conducted to study the various components in educational institutions which affecting the performance of the interior designers in Thailand. The research mainly focuses on the curriculum of the institutions since it is most important step to develop the interior designing students to become proficient interior designers. This research also approaches the guideline to increase the performance of Thai interior designers for more efficient in actual profession as well as to meet the international standards. The research questions are included (1) do Thai interior designing curriculums

meet the international standards and (2) do Thai interior designing curriculums and educational components affect to the performance of interior designers? From the study, the researcher found that the majority of interior designers satisfy with the current educational components, most of them can apply the gained knowledge to their actual profession in the middle level of satisfaction. Most problems were faced by the designers when working is about practical area such as the construction costs calculating, the understanding of construction drawings and the design concept. Moreover the experienced problems are consistent with the result of desired courses that they wish to study more, consisting of two and three-dimensional design, cost estimation and apprenticeship. All mentioned information indicates that the interior design curriculum should be developed according to the current profession and market needs to minimize the requirement gap as well as increase the quality of Thai interior designers up to international standards.

Keyword : Performance, Interior Design, Education Factor, International Standard

ประเภทของผลงานสร้างสรรค์

การศึกษาและการประกอบวิชาชีพ

แนวความคิด

เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและการประกอบวิชาชีพ

ที่มาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ผลงาน

ปัจจุบันนี้อาชีพออกแบบภายใน ได้เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในสังคม ซึ่งมีบริษัทต่างๆ มากมายที่ได้เปิดดำเนินธุรกิจนี้ในวิชาชีพนี้ ในแต่ละองค์กรนั้นๆ ต่างก็มีรูปแบบการบริหารและการทำงานที่แตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับนโยบายและวิสัยทัศน์ของแต่ละบริษัทนั้นๆ แต่สิ่งสำคัญที่มีผลอย่างมากในการทำงานของทุกๆ บริษัทและองค์กร นั่นก็คือ บุคลากร หรือนักออกแบบภายใน ซึ่งนับเป็นหัวใจหลักของการดำเนินธุรกิจในสายอาชีพนี้

ในแต่ละปีมีบัณฑิตใหม่มากมายที่จบการศึกษาจากสาขาออกแบบภายในของแต่ละสถาบันการศึกษา และบัณฑิตเหล่านั้นต่างมีความแตกต่างกันไปทั้งทางด้านแนวความคิดและกระบวนการผลิตผลงาน เป็นผลมาจากความแตกต่างในแนวทางการเรียนการสอนและมาตรฐานการศึกษาของแต่ละสถาบัน ซึ่งจัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญหนึ่งที่ส่งผลต่อโดยตรงต่อสมรรถนะของมัณฑนากรหรือนักออกแบบภายในที่จบการศึกษาจากสถาบันนั้นๆ ดังนั้นงานวิจัยนี้ได้ถูกจัดทำขึ้นเพื่อศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ในสถาบันการศึกษา ที่มีผลต่อสมรรถนะของนักออกแบบภายในของประเทศ ไทย โดยมุ่งเน้นศึกษาที่หลักสูตรการศึกษาของสถาบัน ในระดับอุดมศึกษา เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่สำคัญในการกล่อมเกล่าและพัฒนาการศึกษาให้เป็นนักออกแบบภายในที่มีประสิทธิภาพในการประกอบอาชีพจริง รวมทั้งและนำเสนอแนวทาง การปรับเกณฑ์สมรรถนะของนักออกแบบภายในให้มีประสิทธิภาพในการทำงานจริงให้ดียิ่งขึ้น เพื่อนำเสนอแนวทางการปรับเกณฑ์สมรรถนะของนักออกแบบภายในของประเทศไทยให้ได้มาตรฐานสากล

ประเทศไทยในปัจจุบันมีสถาบันการศึกษาที่ได้เปิดการเรียนการสอนทางด้านออกแบบภายในด้วยกันทั้งหมด 14 สถาบัน (วีรัตน์ รัตตากร, 2548) ทุกสถาบันอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลและกำหนดมาตรฐานวิชาการโดย

สภาวิชาชีพในสาขาสถาปัตยกรรม เพื่อให้ การรับรองคุณวุฒิตามข้อบังคับสภาสถาปนิกว่าด้วยการรับรองปริญญาตรี อนุปริญญา และประกาศนียบัตร ในสาขาสถาปัตยกรรมภายในและมัณฑนศิลป์ โดยแบ่งหลักสูตรออกเป็น 5 หมวดวิชา ได้แก่ หมวดวิชาหลัก หมวดวิชาพื้นฐาน หมวดวิชาเทคโนโลยี หมวดวิชาสนับสนุน และหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (กฎกระทรวงและข้อบังคับสถาปนิก, 2543-2546, หน้า 33) โดยสถาบันอุดมศึกษานั้นจะต้องมีหลักสูตรการศึกษาที่ประกอบด้วยหมวดวิชาต่างๆ ซึ่งถูกกำหนดไว้ตามระบบ แต่รายละเอียดในแต่ละหมวดวิชาหลักนั้น ทางสถาบันการศึกษาต่างๆ สามารถจัดให้มีวิชาที่แตกต่างกันออกไป ตามแต่ปรัชญาหลักของสถาบันนั้นๆ ซึ่งอาจส่งผลต่อความแตกต่างในสมรรถนะของบัณฑิตจากแต่ละสถาบันการศึกษารวมทั้งคุณภาพของบุคลากรในธุรกิจออกแบบภายในอีกด้วย

งานวิจัยนี้จึงเล็งเห็นถึงความสำคัญในการทบทวนถึงหลักสูตรการศึกษา รวมทั้งองค์ประกอบของสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนออกแบบภายในในประเทศไทย และสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับในต่างประเทศ เพื่อหามาตรฐานทางด้านวิชาการ และนำเสนอแนวทางการปรับเกณฑ์สมรรถนะของนักออกแบบภายในของประเทศไทย เพื่อลดความแตกต่างของบุคลากรที่จะก้าวไปสู่การประกอบวิชาชีพ และผลิตบุคลากรที่มีประสิทธิภาพตรงตามเกณฑ์สมรรถนะของวิชาชีพนี้เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างเหมาะสม

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์ผลงาน

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบองค์ประกอบของสถาบันการศึกษาที่มีการเรียนการสอนภาควิชาออกแบบภายในในระดับอุดมศึกษา ในประเทศไทย ซึ่งส่งผลกระทบต่อสมรรถนะของนักออกแบบภายในไทย
2. เพื่อศึกษามาตรฐานวิชาการและเกณฑ์สมรรถนะของนักออกแบบภายในที่เป็นสากล
3. นำเสนอแนวทางการปรับเกณฑ์สมรรถนะของนักออกแบบภายในในประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพในการทำงานจริงให้ดียิ่งขึ้น

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

1. งานวิจัยนี้เริ่มต้นจากการศึกษาหาทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยการรวบรวมข้อมูลต่างๆ จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับองค์ประกอบทางการศึกษาที่มีผลต่อเกณฑ์สมรรถนะของนักออกแบบภายใน ซึ่งเน้นที่หลักสูตรการศึกษาภาควิชาออกแบบภายใน และองค์ประกอบอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับเกณฑ์ของสถาบันในระดับสถาบันอุดมศึกษา
2. นำข้อมูลที่ได้จากการทบทวนวรรณกรรมมาแจกแจง และสรุป เพื่อนำมาจัดทำแบบสอบถาม โดยมุ่งเน้นให้ได้คำตอบที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาสมรรถนะของนักออกแบบภายในของประเทศไทยในปัจจุบัน (Performance) และจัดทำแบบสัมภาษณ์เจ้าของกิจการออกแบบภายใน เพื่อศึกษาถึงความต้องการทางด้านวิชาชีพออกแบบภายใน ในมุมมองของเจ้าของกิจการ เพื่อทราบถึงความสำคัญในส่วนต่างๆ ตามความต้องการของผู้ประกอบการ (Importance)
3. นำแบบสอบถามที่จัดทำ แจกให้นักออกแบบภายในเพื่อสำรวจผล รวมทั้งแบบสัมภาษณ์ กับเจ้าของกิจการออกแบบภายใน
4. เก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามและการสัมภาษณ์โดยนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาประมวลผลและวิเคราะห์ด้วยระบบ SPSS Version 14 และข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ได้ถูกรวบรวมและวิเคราะห์ในรูปแบบ Content Analysis

5. นำข้อมูลที่ได้จากการประมวลวิเคราะห์ มาเปรียบเทียบกับการศึกษาทบทวนวรรณกรรมและบทความ เพื่อสรุป อภิปรายผล และเสนอแนะแนวทางการปรับเกณฑ์สมรรถนะของนักร้องแบบภายในไทยให้มีมาตรฐานทัดเทียมกับต่างประเทศ

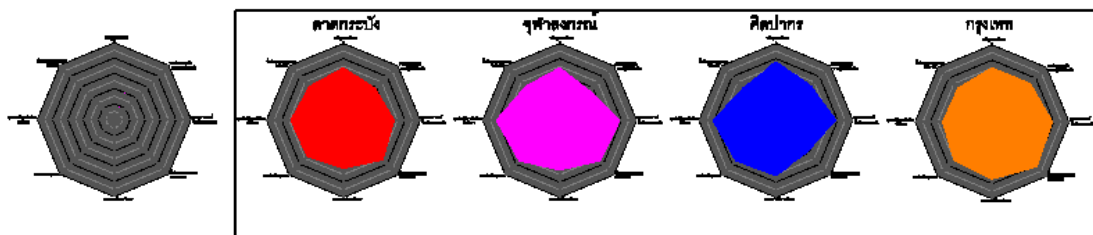
เทคนิคและอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้สามารถแจกแจงออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

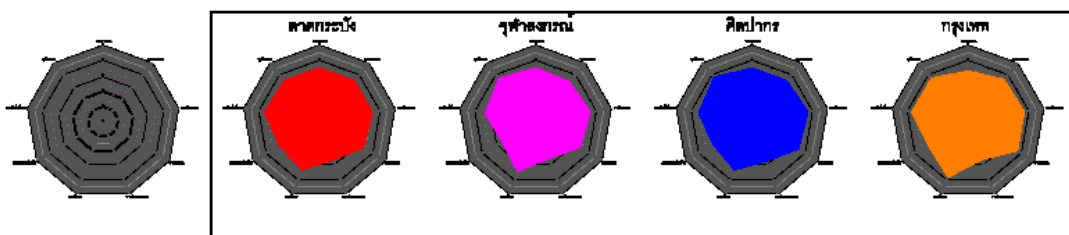
1. แบบสอบถาม (Questionnaires) สำหรับนักร้องแบบภายในที่จบการศึกษาในหลักสูตรออกแบบภายใน และมีประสบการณ์การทำงาน 1-3 ปี เพื่อศึกษาถึงองค์ความรู้ของนักร้องแบบภายใน วัดสมรรถนะของนักร้องแบบ โดยแบบสอบถามของงานวิจัยนี้

2. การสัมภาษณ์ (Interview) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเจ้าของกิจการออกแบบภายในหรือผู้บังคับบัญชา และกลุ่มสถาบันการศึกษาในหน่วยงานบริหารจัดการ

ความพึงพอใจต่อองค์ประกอบทางการศึกษา (หน้า 122)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสามารถในแต่ละด้านในการปฏิบัติวิชาชีพจริง (หน้า 129)

ภาพประกอบ 1 รูปผลงานสร้างสรรค์